

Phù Hư Dật Sĩ Võ Thạnh Văn

Nhà thơ Phù Hư Dật Sĩ Võ Thạnh Văn sinh năm 1949 tại Sơn Tịnh, Quảng Ngãi.
SVTBSQ K/1/70/TBB/Thủ Đức; Sĩ quan Phi Công Chinook CH-47.

Đại học Luật khoa Huế 1972-1975, ĐH Hungtinton, Montgomery, Alabama, 1975/76; ĐH UTA Texas, 1976-79.

Định cư tại Hoa Kỳ (Alabama, Florida, Georgia, Texas, California) Hiện cư trú : Phù Hư Am, Bắc California.

Làm thơ : từ 1964; Nhiếp ảnh tư 1975; Viết Văn : 1982; Viết Báo, làm báo : 1985-88. Soạn tự điển : 1995.

Hiện làm cho nhật báo Investment Business Daily (IBD); Marin Independent Journal (IJ).

Hoạt động văn nghệ : Thư ký Ban Chấp Hành Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại Bắc Mỹ (1006-)

Nhà Thơ Phù Hư Dật Sĩ Võ Thạnh Văn và tôi gặp nhau trong những buổi sinh hoạt văn học nghệ thuật tại San Jose, Bắc California và cùng làm việc với nhau trong Cơ Sở Văn Thơ Lạc Việt, nhiệm vụ của anh Phó chủ tịch Ngoại vụ.

Chúng tôi đã lưu lại cho nhau nhiều cảm nghĩ tốt đẹp về bạn của mình để cộng tác lâu dài về hoạt động văn hoá. Võ Thạnh Văn dễ chinh phục nhân tâm bằng cách sử thể nhã nhặn, khiêm cung và trịnh trọng trong sự tương kính, vui vẻ với người đối diện.

Thơ, văn là người, nên đọc thơ văn của Võ Thạnh Văn tôi không ngạc nhiên với những vần điệu êm đềm, chau chuốt và tinh thoả có những từ ngữ lạ xuất hiện trong thơ của anh, chính vì những từ ngữ lạ này đã tạo cho nhà thơ Võ Thạnh Văn một chỗ đứng riêng biệt trong văn học nghệ thuật với hướng đi truyền thống ngàn đời của dân tộc đấu tranh cho quê hương.

Xin mời quý vị đọc một số thơ của Nhà Thơ Võ Thạnh Văn để có cái nhìn đúng về con người của Võ Thạnh Văn.

C hình Nguyễn

VI ỆT NAM NGHĨ N NĂM NHAN SẮC.

Dáng gầy mẹ đứng bao năm
Nón rùng Quan Âm - Giấy đằm Cà Mau
Miệng thơm khế - lưỡi ngọt trầu
Tơ tươi phấn trái - Gấm giàu hương phới
Sử kinh thuần hạnh tuyệt vời
Tay đan sen búp - ngón ngời mẫu đơn
Tóc mây sương đẫm lụa vờn
Đầu non thác dựng - cuối sông mạch tràn
Môi nguyệt động - mũi trắng ngàn
Mắt hồ thu biếc - mi hàng liễu tân
Sóng kiêu kỳ cuộn khói vẫn
Cổ cao mộng mị - trán ngần băng sa
Gió đưa nguyệt bạch áo tà
Chiều rây r ánh ứng - đêm pha trắng cài
Nghìn năm nhan sắc chưa phai
Công dung ghi đá - đức tài khác bia.

Vo Thanh Van

CHÔNG HAU CỎ NỒI

TUẦN TRĂNG SÀNG

Lối xưa rữ rượi liễu chiều
Xanh xao mây động - tiêu điều sương che
Ngày mưa tháng nắng lữ về
Người đi chưa vẹn câu thề gió đưa

Tóc bay lã ngọn búp dừa
Áo tà nguyệt bạch - chân thưa hạc đầm
Thương em tháng cuối mưa dầm
Nhớ em bút mực trầm ngâm giấy buồn

Xa em từ độ mưa nguồn
Chớp rừng động biển trở cơn giao mùa
Từ em trở gót hờn thua
Non chưa bằng động ĩ - phố vừa lựa bay

Bởi từ hương đượm mi cay
Khăng khiu từng ngón tay gầy mượt xanh
Bởi từ trụ lệ mong manh
Sân trường rã phượng - ngoại thành buốt băng

Sá gì cử nước tuần trăng
Hẹn nhau tuyết rụng sương giăng cuối miền
Nhớ nhau giọt nắng ưu phiền
Chờ nhau chợt mở mắt viền chiêm bao

Phù Hư dật sĩ
Vo Thanh Vân

PHÙ-HƯ am, Vùng Bắc Vịnh, California, USA.

HÀNG

[1]

Hồn đá tảng
Vía vực sâu

Ngón tay chúc tử
Nhiệm màu sương rơi

Trao em
Hạnh ngộ còn tươi

Miên man khổ lụy
Diều vờ xót xa

Vo Thanh Vân

phuhudatsi@yahoo.com
(408) 504-7273

HÀNH (2)

[Tình yêu này thần thoại
Từ vương quốc liêu trai]
(VTV)

Em 16 mắt mẹ
Ta lên 2 mò côi
Trời mưa râm ướt hẹ (*)
Đời mặn nồng thấm môi

Em từ miền Thạch Hãn
Ta tắm bến Trà Giang
Cùng chung dòng máu Quảng
Trong nhau sóng nước tràn

Em lớn khôn đất khách
Ta lưu lạc quê người
Còn bao mùa chia cách
Khi thuyền biệt mù khơi

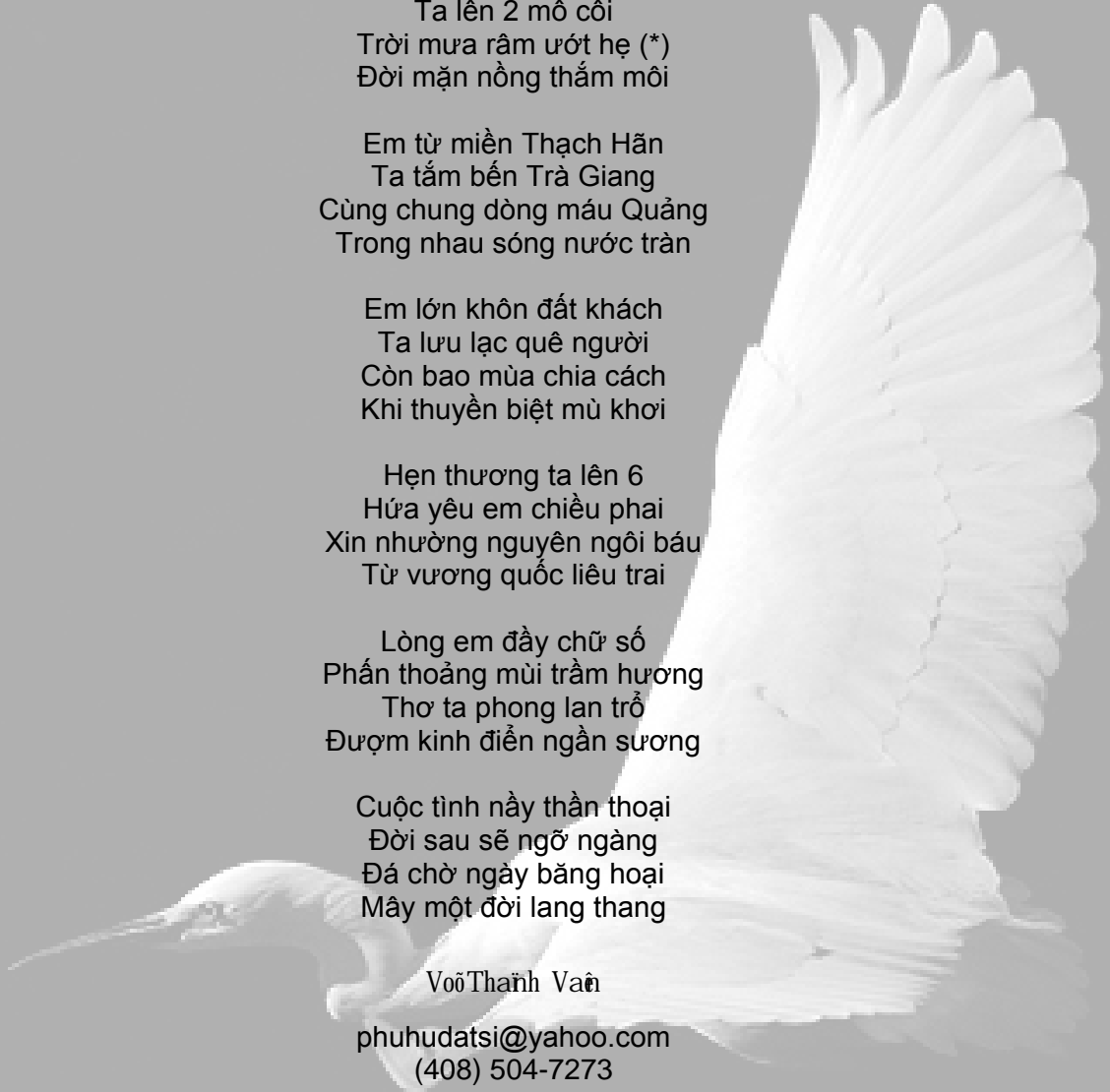
Hẹn thương ta lên 6
Hứa yêu em chiều phai
Xin nhường nguyên ngôi báu
Từ vương quốc liêu trai

Lòng em đầy chữ số
Phấn thoảng mùi trầm hương
Thơ ta phong lan trở
Đượm kinh điển ngàn sương

Cuộc tình này thần thoại
Đời sau sẽ ngỡ ngàng
Đá chờ ngày băng hoại
Mây một đời lang thang

Vo Thanh Van

phuhudatsi@yahoo.com
(408) 504-7273

CA DAO

Trời mưa lâm râm
Ướt dầm lá hẹ
Anh thương một người
Mắt mẹ còn cha

Hoặc:

Trời mưa lâm râm
Ướt dầm lá hẹ
Anh thương một người
Còn mẹ mắt cha

Hoặc:

Trời mưa lâm râm
Ướt dầm lá hẹ
Em yêu một người
Không mẹ không cha

Hoặc:

Trời mưa lâm râm
Ướt dầm lá hẹ
Em yêu một người
Mắt cả mẹ cha

Vo Thanh Van

HÀNG [3]

Ru em tròn giấc ngậm ngùi
Phận ta lận đận nửa vùi cơn mê
Một con hải tước đi về
Giăng giăng tuyết lộng. Thê thê mây vờn

Trong cơn mê tỉnh chập chờn
Dáng em kiều mộng cỏ mơn đọt sầu
Em về đâu. Ta về đâu
Đường vời vợi gió. Lối nhàu nhàu sương

Tình phong nhụy. Nghĩa ướm hương
Trăm năm nở đóa vô thường sắc không
Mai khai bẹ. Mốt đơm bông
Nghìn năm nguyên vẹn chút lòng trung trinh

Dù cho bèo giạt sóng tình
Dù cho cạn chén trường đình nhớ quên
Vẫn ru em giấc ngoạn hiền
Ta thề gọt tóc xuống triền vớt hoa

Mai đời trở giọng điệu ngoa
Ta đành bỏ phố dựng nhà sườn non
Gom mây tụ gió bên cồn
Ru ta đây ắp nhánh sông giang đầu

Vo Thanh Van

phuhudatsi@yahoo.com
(408) 504-7273

KHÔNG 1

[MÔI MÁ LONG ĐÔNG]

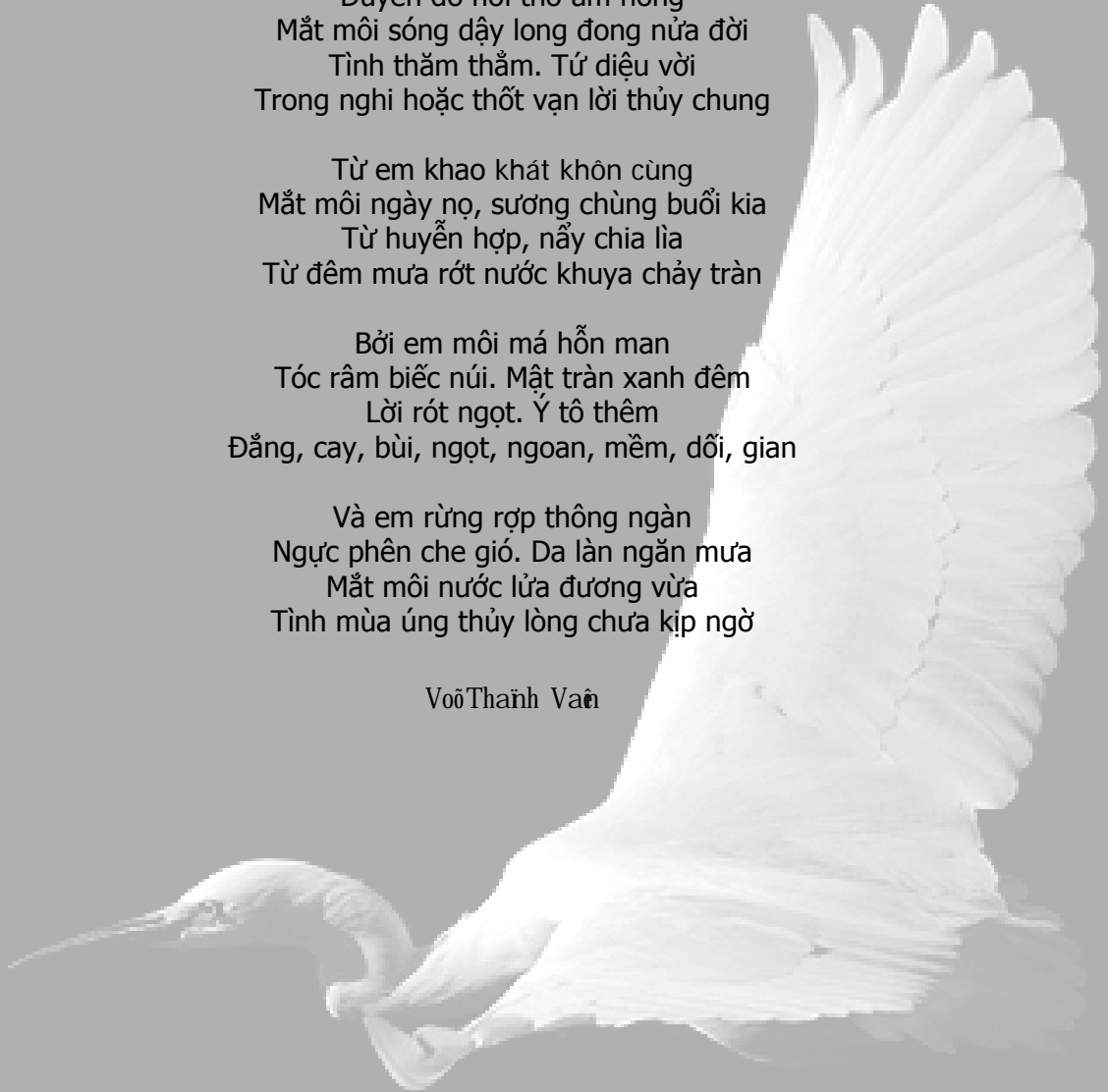
Duyên do hơi thở ấm nồng
Mắt môi sáng dậy long đông nửa đời
Tình thăm thăm. Tứ diệu vời
Trong nghi hoặc thốt vụn lời thủy chung

Từ em khao khát khôn cùng
Mắt môi ngày nọ, sương chùng buổi kia
Từ huyền hợp, nẩy chia là
Từ đêm mưa rót nước khuya chảy tràn

Bởi em môi má hồng man
Tóc râu biếc núi. Mật tràn xanh đêm
Lời rót ngọt. Ý tô thêm
Đắng, cay, bùi, ngọt, ngoan, mềm, dối, gian

Và em rùng rợn thông ngàn
Ngực phen che gió. Da làn ngăn mưa
Mắt môi nước lửa đương vừa
Tình mùa úng thủy lòng chưa kịp ngờ

Võ Thanh Vân

KHÔNG 2

[BUỔI SÁNG
ĐỌC KINH PHẬT
TRONG PHI TRƯỜNG]

Đọc kinh Phật, chờ tan sương
Chờ cho hết khúc đoạn trường lỗ vay
Chờ hồng, loãng giọt rượu cay
Chờ xanh, nghiệp quả cuối ngày nắng se

Đọc kinh Phật, chờ gió về
Giăng giăng sương khói thê thê bên trời
Mốt mai gió lịm mù khơi
Ai rao bán chút tình với vợ dang

Đọc kinh Phật, chờ bước chân
Gót hài lạc giữa mê tân phù trầm
Dầu đắng cay, dầu lổ lẫm
Chờ vàng, bụi quyện gót thăm phai phôi

Đọc kinh Phật, chờ mắt môi
Trang kinh chữ nổi từng hồi sóng lằng
Mắt lệ ngấn. Môi son ngấn
Má tràn gò nổi. Miệng ngằn khóe xinh

Đọc kinh Phật, chờ người tình
Dòng thư hạt mưa. Trang kinh lụa vờn
Bóng người biên biệt vô ngôn
Dáng quen mờ nhạt bãi cồn xanh rêu

Đọc kinh Phật, chờ người yêu
Đầu chường gió trở thủy triều bỗng dâng
Không dưng lòng chợt ngại ngần
Dáng em mất ngủ bồn thần mù tằm

Đọc kinh Phật, chờ trăm năm
Chờ cho mãi kiếp tơ tằm giăng riêng
Tơ 1 cõi. Tằm đôi miền
Oan khiên kết kén nhất phiến giam mê

Đọc kinh Phật, chờ tím tê
Chờ băng sơn rã gió về đầu non
Chờ duyên phủ giấu ngọn nguồn
Mời chim về hạp biển cuồng vịnh trắng

Đọc kinh Phật, chờ nguyệt căn
Chờ sai nghiệp quả chín oằn cây si
Xác thân rạo rức xuân thì
Đếm từng bước đến dấu đi rộn ràng

Đọc kinh Phật, bỗng ngỡ ngang
Mạch tim máu nguội chảy tràn vô ưu
Dấu hài ngọt lịm cuống lừ
Mi mảy môi mắt oan cừ ngủ yên

Voó Thanh Vân

KHÔNG 4

[GIẤC MƠ VỢI BUỒN]

Ta mơ thấy em về
Ngồi khóc trên bực cửa
Mắt buồn rười rượi lửa
Môi bầm tím cơn mê

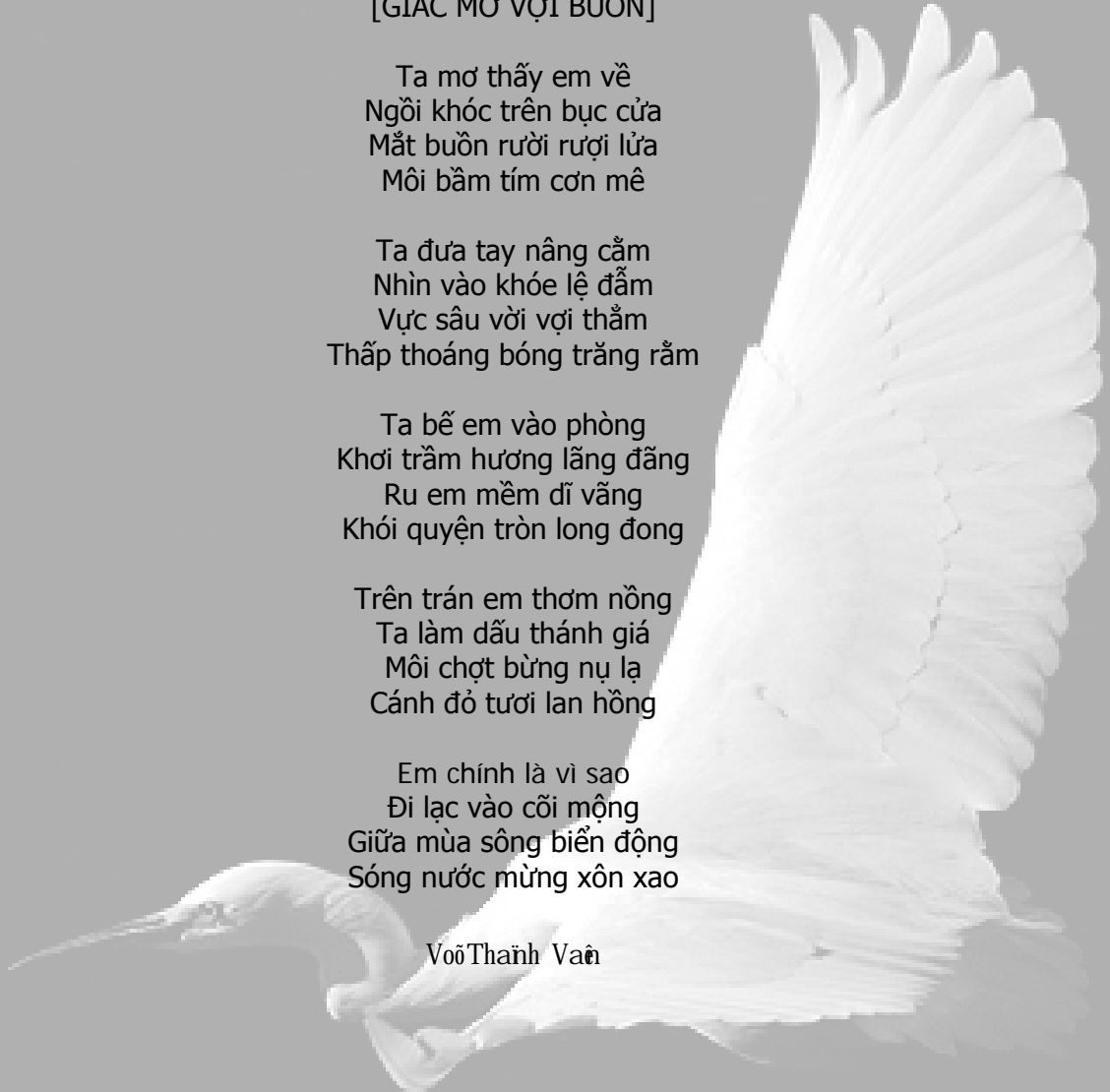
Ta đưa tay nâng cằm
Nhìn vào khóe lệ đầm
Vực sâu vời vợi thẳm
Thấp thoáng bóng trăng rằm

Ta bế em vào phòng
Khởi trầm hương lã đẵng
Ru em mềm dĩ vãng
Khói quyện tròn long đong

Trên trán em thơm nồng
Ta làm dấu thánh giá
Môi chợt bừng nụ lạ
Cánh đỏ tươi lan hồng

Em chính là vì sao
Đi lạc vào cõi mộng
Giữa mùa sông biển động
Sóng nước mừng xô xao

Vo Thanh Van

KHÔNG 5

[TÌNH THAO THỨC GẦY]

(1)

Vuốt ve từng lông tay gầy
Từng đêm thức muộn, từng ngày ngủ trưa
Từng cử xế, từng giấc khuya
Từng cơn trần trở xa lìa nghiệp thân

(2)

Xót xa từng ngón chân trần
Ngón đơng đưa mộng, ngón tần ngần mơ
Ngón đi, lạc nẻo sương mờ
Ngón về, thảng thốt lòng ngờ chiêm bao

(3)

Ru người bắc lụn dầu hao
Sách nghiêng chữ múa, bút chao mực nhòa
Từng dòng rĩ mật tinh hoa
Rớt rơi tài tứ, chan hòa từ tâm

(4)

Đỡ em mộng寐 ươm mầm
Má ngăm trầm quế, môi thâm linh phù
Tay tình vông, ngón tình thù
Mây chau trắng khuyết, miệng cười trắng non

(5)

Lời thề nước chảy đá mòn
Câu thề sóng vỗ bờ hờn nghiêng nghe
Bia thề khắc dấu mạn ghe
Hương thề mây cuộn bóng che tình gầy

Vo Thanh Van

KHÔNG 6

[ƠN EM ƠN ĐỜI]

Ta cảm ơn em
Mắt môi tứ đại
Tình còn ướt mãi
Trận bão cuồng đêm

Ta cảm ơn người
Tóc bung gậy ngọn
Tình tuy chưa trọn
Đã chớm đọt tươi

Ta cảm ơn đời
Trao đưa duyên cố
Tình mai đầu lỡ
Nhớ mãi trùng khơi

Ta cảm ơn lòng
Trở hoa tử ái
Trên miền đất đại
Trần trề mật ngon

Ta cảm ơn tình
Dâng hương hoa lạ
Tóc thơm khói hạ
Da nồng bùa linh

Ta biết ơn ta
Then lòng bỏ ngỡ
Tình qua lối đó
Ngọt lịm hương hoa

Vo Thanh Van

T rang T hơ

VOỐT HẢNH VẢNH

1. CHÂN DUNG THẦN SÁCH

Người về đây ắp tay hoa
Sách thơm chữ ngọc. Giấy lò đồng ngân
Mắt môi triện thắm son ngần
Mực thiêng mây tụ. Bút thần sương pha

2. DÁNG XƯA

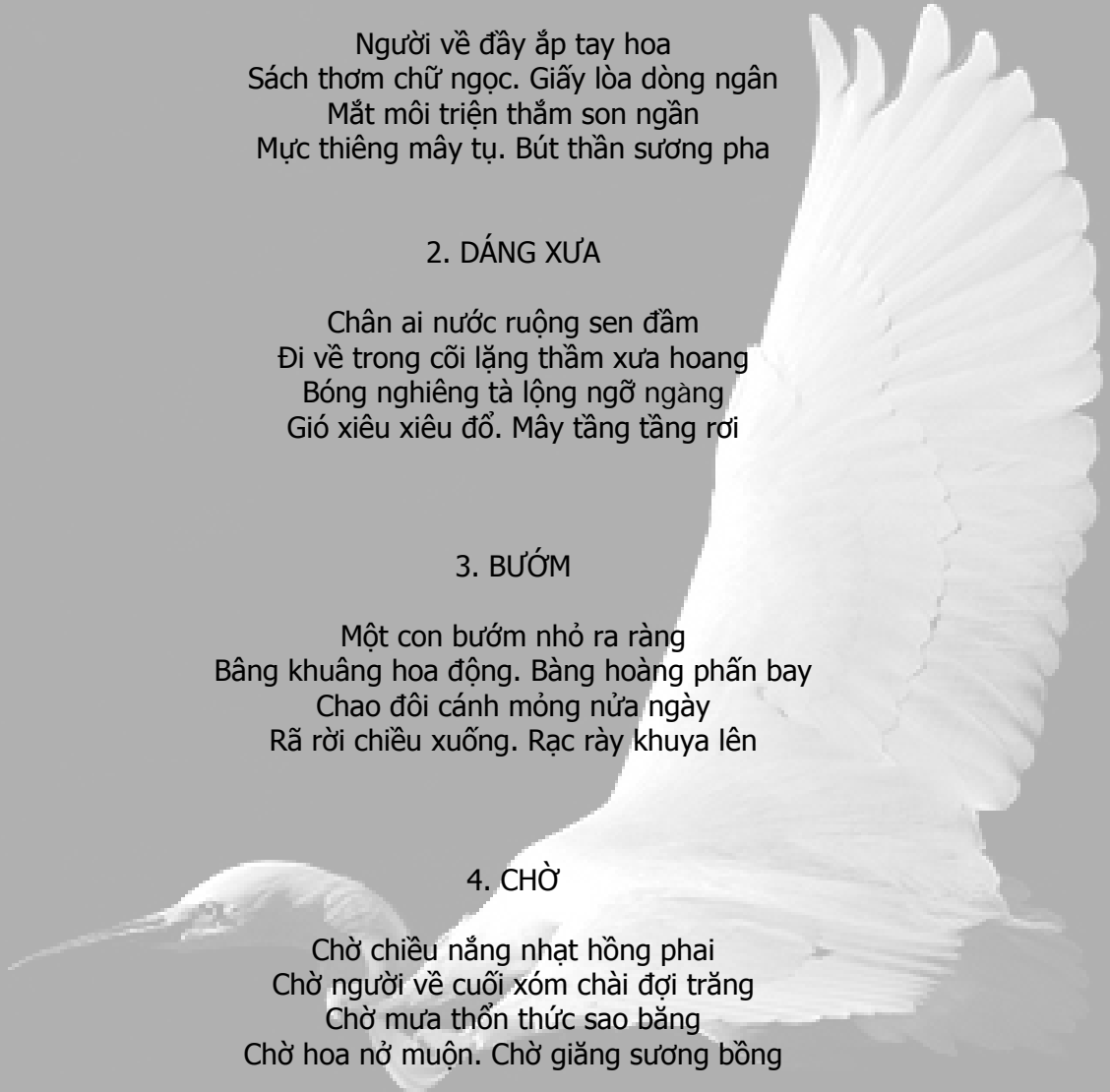
Chân ai nước ruộng sen đầm
Đi về trong cõi lặng thắm xưa hoang
Bóng nghiêng tà lộng ngõ ngàng
Gió xiêu xiêu đổ. Mây tầng tầng rơi

3. BƯỚM

Một con bướm nhỏ ra ràng
Bâng khuâng hoa động. Bàng hoàng phấn bay
Chao đôi cánh mỏng nửa ngày
Rã rời chiều xuống. Rạc rày khuya lên

4. CHỜ

Chờ chiều nắng nhạt hồng phai
Chờ người về cuối xóm chài đợi trắng
Chờ mưa thốn thức sao băng
Chờ hoa nở muộn. Chờ giăng sương bông

MY (I)

[Manh Mối]

(1) Dáng ai phiêu phiêu

Về gieo phù mộng

Mắt mi lỏng lộng

Môi ứng ráng chiều

(2) Bước ai nhẹ qua

Miền sâu hoang dã

Ta phận sỏi đá

Chờ bám phù sa

(3) Uốn vút mi cong

Làn da bánh mật

Tâm tình khói ngất

Quyện gió ngoài song

(4) Suối lách khe hoang

Cháy ngấm mạch đá

Lòng muôn cỏ lá

Sương đầm uông man

(5) Bút mực tài hoa

Rớt rơi tài tử

Một đời lữ thứ

Ướt ngập phong ba

(6) Mây vẫn xưa mơ

Người tử mộng đến

Ta về thắp nến

Chép vội trang thơ

VoThanhVan

phuhudatsi@yahoo.com

MY (11)

[Trực Nghiệm]

(1) Từ diệu hữu có chân không
Từ em có cả mệnh mông đất trời
Từ huyền hư có tuyết vờ
Từ em có cả rối bởi mê hoang

(2) Vì em trời đất cứ mang
Vì em khe lạch chảy tràn phù sa
Vì em mưa nắng chan hòa
Hồng thù mây sớm, vàng pha ráng chiều

(3) Vì em sữa mật phong nhiêu
Giọt hoàng hôn ứng, ánh triêu dương quầng
Vì em đá sỏi xuất thần
Nắng hun nẻ đất, mưa dầm ủng cây

(4) Trong nụ cười có đắng cay
Từ trong hạnh phúc thương vay phù trầm
Từ âm dương đất nẩy mầm
Từ em sỏi cát đau ngầm giữa ngang

(5) Vì em trời đất giao hoạn
Tiêu tiêu khói động, man man mây triền
Trán cao sương tuyết băng viên
Mi cong cong vuốt, má phiên phiến hồng

(6) Vì em đá chẻ mạch thềm
Nước dâng khe động, sóng trầm biển sôi
Bùn vực lở, cát bãi bồi
Thịt da băng đọng, mắt môi trắng ngần

Võ Thanh Vân

phuhudatsi@yahoo.com

M Y (III)

[Truyền Thừa]

Mời em
về chủ hội này
cho đêm trăng giải
cho ngày mây giăng

Cho
Phù Hư Động
tan băng
cho thời xa xót
cho ngàn phù trầm

Xin em
về chủ hội rằm
cho ong mưa mật
cho tắm nhá tở

Thác rót rượu
sưởi chảy thơ
cho thơm phong lạp
cho mờ sương sa

Mời em
về chủ tiệc hoa
cho men tình dậy
cho nhòa mắt môi

Voõ Thanh Vân

phuhudatsi@yahoo.com

M Y (IV)

[Cộng Sinh]

(1) Cộng chung hai giọt máu hồng
Cho phong dao chảy, cho đồng dao tuôn
Cho xanh biển, cho tươi nguồn
Cho nương bắp trái, cho vườn cà phơi

(2) Cộng chung giọt máu chia đôi
Cho rừng rợp lá, cho đồi rậm cây
Cho sương tắm ướt luống cà
Cho vôi thấm ngọt trầu cay men tình

(3) Cộng chung dòng máu hiếu sinh
Cho anh đi sớm, cho mình về trưa
Cho mồ hôi ngọt đường bừa
Cho sương mượt búp, cho mưa xanh dài

(4) Cộng chung dòng máu chia hai
Cho môi nụ trở, cho hài gót đơm
Cho hương ngát, cho phần thơm
Cho quen lối cỏ, cho mòn sân rêu

(5) Cộng chung giọt máu chia đều
Cho trưa ve hát, cho chiều liễu ngân
Cho em mắt biếc sóng ngàn
Cho anh mài kiếm huân thần lập bia

(6) Cộng chung giọt máu đừng chia
Cho đêm tụ ngọc, cho khuya đông vàng
Cho nguyên dòng máu rở ràng
Tài hoa. Trác lạc. Ngang tàng. Thủy chung

Vo Thanh Van

phuhudatsi@yahoo.com <mailto:phuhudatsi@yahoo.com>

NGHI ỀNG TRĂNG

THAI COA

Trong tâm dấu ấn chưa mờ
Bầy âu năm trước lơ thơ tụ về
Điểm hương dấu cháy còn tề
Hết mùa bão rớt tím mê đáy hồn

Niệm nào chấp - niệm nào buông
Có đôi bướm trắng qua vườn sắc không
Tóc nào quăn - tóc nào sông
Da nào trần trở từng vương nhục tình
Niệm nào diệt - niệm nào sinh
Trắng về rụng phấn rơi tình chứa chan
Tướng nào già - tướng nào chân
Sương rơi băng lắng gió vẫn ngu ngơ
Bên nào hữu bên nào vô
Nghiêng trăng dật sự soi mờ thế nhân
Bến nào thiện - bến nào chân
Hoa trôi cửa động bèo vẫn bến mê

Lối nào đến - lối nào về
Hoang liêu cửa động - thê thê ngõ hồn
Nghìn năm đá thuyết vô ngôn:
Thực, hư, chân, giả, vong, tồn, diệt, sinh...

Phù Hư dật sĩ Vô Thành Van
PHU-HU am, Vùng Bắc Vịnh, California, USA.

SÔNG KHỜ

CHUYẾN HẠNG

Thoáng mây qua để lại vờn ngọc bích
Phút em đi lưu dấu cuộc mê đời
Thân giả tướng mà đôi chân cố tích
Tình phù vân sao thương nhớ ngập trời

Con nước chảy để vệt bờ ngơ ngác
Đáy sông mờ ôm hình ảnh trăm năm
Cánh lá mục gợi phù sa dậm cát
Mà lời thơ làm sáng mãi đêm rằm

Cánh thiên di còn để hoài lưu luyến
Tình vụn qua sao thơm ngát nghìn thu
Nửa cuộc mộng cũng đành liêu một chuyến
Mười ngón tay cong cớn nổi thâm thù

Trăng tri kỷ mà xa xôi vời vợi
Lòng riêng tư sao phút chốc mông lung
Sương khói mỏng bỗng dựng dày lớp lớp
Gợn bèo trôi sao ray rức khôn cùng

Tóc tơ cuộn xanh xao đời sủng nước
Mắt môi hờn sao quặn thắt tim gan
Thề thốt vợi mà buột ràng muôn kiếp
Lời gió đưa sao lâm lụy gian nan

Kiếp quỳnh hương chỉ vài giờ khuya khoắc
Hơi thở dư mà che lấp sao ngàn
Thân tứ đại ngu ngơ trùm cõi đất
Nên nghìn sau còn đau xót khôn hàn

Phù Hư đặt sĩ Võ Thanh Vân

PHÙ-HƯ am, Vùng Bắc Vịnh, California, USA.

TUYỆT 1

[x x x]

Ta thấy em về
Dưới chân cầu cũ
Mây mùa mừng mủ
Ngầu đục cơn mê

Ta thấy em cười
Má môi tím thắm
Mắt tình thăm thẳm
Trở đóa phù hư

Em đã về qua
Vào chiều mưa trút
Biển bờ bão giạt
Vỗ ngập phong ba

Và em ra đi
Cuối mùa mưa rụng
Âu từ đằm vụng
Soải cánh thiên di

Ướt nổi chia xa
Đường bay lạnh ngắt
Phi trường vắng bật
Buổi gió mưa sa

BRIAN's Email address: fairfaxca@yahoo.com

Vo Thanh Van

TUYỆT 2

[x x x]

Cám ơn em điệu ru buồn
Dìu ta về tận cội nguồn uyên nhiên
Non bông. Nước nhược. Đào nguyên
Bước chân lãng đẵng trăng viền mé không

Cám ơn em điệu ru nồng
Nhất như 1 thở cong vồng mống xuân
Lời ca điệu nhiều xuất thần
Bâng khuâng con nước. Tần ngần cơn giông

Cám ơn em giọt mật hồng
Mưa rơi cổ tích. Gió lồng phong dao
Nửa khuya mộng trở ngọt ngào
Lâng lâng nghĩa biển. Dạt dào tình sông

Cám ơn em sợi tơ đồng
Treo lơ lửng ngọn tình mông quạnh về
Có trăng làm chứng câu thề
Có men ướp đậm lời thề thiết lòng

Cám ơn tình rối mòng mòng
Cho sâu kiến lượn. Cho ong bướm vờn
Cho em ngủ giấc ương hờn
Cho ta chép vội trang hồng thư kinh

Vo Thanh Van

TUYỆT 3

[x x x]

Em đã ngủ chưa
Đọc đường xuôi ngược
Cơn đau phiền trược
Động bức màn đưa

Em đã ngủ say
Cuối trời hoa lệ
Lời ru vĩnh thệ
Theo gió xa bay

Em đã ngủ mê
Giữa lòng mộng quạnh
Tình ta bỗng chạnh
Xót nỗi nghiêu khê

Em đã ngủ quên
Trong nỗi thần thoại
Tình tuy băng hoại
Trái nhớ mộng mê

Em đã tỉnh chưa
Sau cơn tình lụy
Đằm đìa lệ trụ
Bão rớt đêm xưa

Em có thấy chằng
Tình ta băng thạch
Cạn nguồn suối mạch
Tuyết vẫn còn giăng

Vô Thanh Vân

